Anonimno. Československý slovník. 1908, Ljubljanski zvon

Razen tega so izšli spisi Srba Lazarevića v „Universal-Bibl.“ (Nr. 4470) in pripravljajo se novele Vazova, ki izidejo ravno tam. Sicer gre počasi, a vendar gre.

Čas bi bilo, da bi tudi kak slovenski pisatelj prišel v nemški obliki pred širšo javnost naših sicer neprijaznih sosedov. *Janko Bratina.*

Československý slovník. Sepsal Ant. Zavadil. V Praze. Nákladem I. Otty. Cena 2 K 80 h. — Ta ročni slovarček je skrbno sestavljen in bode jako ustrezal svojemu namenu. Priporočamo ga vsem tistim, ki hočejo s čitanjem, torej na praktičen način izpopolniti svoje znanje v češčini, ker jim bo izvestno dobro služil.

Konstantinov Aleko: Baj Ganju (nemški prevod). Prof. Weigand v Lipskem, ki je izdal pred letom bolgarsko slovnico (Bulgarische Grammatik von G. Weigand, Leipzig bei Joh. Amb. Barth. M. 4·50), je objavil pred kratkim znano satirično povest bolgarskega pisatelja Konstantinova: „Baj Ganju“. Knjižica obsega tri dele: 1. bolgarski tekst z naglasom, 2. nemški prevod, 3. opazke in pojasnila. — Baj Ganju — stric Ganju bi rekli pri nas — je tipičen malomeščan bolgarski. Pol kultiviran in civiliziran, pol še po starem. Včasi nosi celo frak — pravi tudi „pardon“ itd., a „понятисто за чистомá“ ni še ravno posebno razvito pri Baju Ganju. Vsa pripovest je takozvana „Rahmenerzählung“. Vsakdo izmed zbrane družbe ve nekaj povedati o Ganju, vsak ga je že videl kje med svetom. Ganju je bil že na Dunaju, v Draždanih, na razstavi v Pragi itd. Tam je obiskal tudi historika Jirečka, kjer je bil povabljen na obed. — Iz vsega dela zveni klic pisateljev: taki ste, someščani; smešni pred svetom in domišljujete si bogve kaj. — Kdor se zanima za bolgarsko literaturo, temu bodi knjižica toplo priporočena. Satirično-šaljivo pripovedovanje, snov in oblika, vse je zanimivo. Poleg tega si vsak s prevodom lahko pomaga pri čitanju bolgarskega teksta. Knjiga stane 3 M. *Janko Bratina.*

Gledišče

Slovensko gledišče. *A.* Drama. Letošnja gledliška sezona se je pričela kakor običajno dne 1. oktobra in sicer z uprizoritvijo slovanskega dela. Igrali so ta večer prvič na našem odru „Gospo majorko“, igrokaz v petih dejanjih, ruski spisal Ippolit Vasiljevič Spažinskij, preložil Fr. Gestrin. „Gospa majorka“ spominja tuintam na moderne igre, dasi je bila spisana, ko o modernizmu še niti govora ni bilo. Pristna ruska govorica nam udarja v tej igri na uho in večinoma se nam tudi pristno življenje slika v njej. Fenja, glavna junakinja, je pač malo nenavadna ženska, a do so ženske te vrste na svetu, nam svedoči dejstvo, da jih srečujemo v literaturah vseh narodov. Prav jasen nam njen značaj seveda ni. Ljubi li Grigonja istinito ali bi se tudi ž njim rada samo igrala, tega ne doznamo. Taka, kakor smo jo videli, je koketa brez srca, ženska, v kateri prevladuje gizdavost vse druge lastnosti. — Igralo se je vobče dobro. Zlasti se je odlikovala gospa Borštnikova kot Fenja, dasi se nam zdi, da ni bila povsod na enaki višini. Prav mogoče je, da je tudi njena igra nekoliko kriva, da si o Fenji nismo mogli ustvariti popolnoma jasne podobe.

dlib.si Digitalna knjižnica Slovenije